

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 18/09/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 29

Chúng ta là người học Phật thì phải dùng mọi phương tiện khéo léo để đưa thân bằng quyến thuộc đặc biệt là Cha Mẹ của chúng ta đến với Phật pháp. Hòa Thượng nói rằng làm được như thế mới chính là phần hiếu tâm của chúng ta. Người thế gian cho rằng cung phụng vật chất đầy đủ thì đó là hiếu. Thật ra hiếu như thế chỉ được một đời còn chúng ta giúp Cha Mẹ biết đến Phật pháp, biết đến tu hành thì Cha Mẹ mới được giải thoát nhiều đời.

Để làm được việc này, chúng ta phải hết sức khéo léo, tránh thúc ép làm cho Cha Mẹ khó chịu. Chúng ta học Phật như thế nào để thông qua ứng xử của mình khiến Cha Mẹ thấy Phật pháp rất gần gũi mà tự phát tâm học Phật.

Thời gian qua, các anh em trong Hệ Thống đã giúp đỡ một gia đình huynh đệ tổ chức tang lễ một cách chu đáo. Cả dòng họ của vị huynh đệ này rất ngạc nhiên vì các anh em vừa có tấm lòng tốt lại vừa làm mọi việc rất giỏi. Cho nên đây chính là phương tiện để thúc đẩy mọi người xung quanh phát tâm học tập theo chúng ta chứ việc ép buộc họ học Phật hay niệm Phật là một sai lầm.

Câu hỏi đầu tiên trong bài học hôm nay, có người hỏi Hòa Thượng rằng: *“Kính bạch Hòa Thượng, chúng ta chuyên tu pháp môn Tịnh Độ thì ngày mừng một, ngày rằm có cần tụng Kinh Địa Tạng hoặc niệm danh hiệu Bồ Tát Địa Tạng không ạ? Như vậy có phải là xen tạp không ạ?”*

Hòa Thượng rất từ bi nên Ngài trả lời là không xen tạp vì khi họ hỏi như thế có nghĩa là chính họ hoặc người trong đạo tràng của họ đã làm như vậy. Họ thật sự chưa tin sâu vào pháp môn niệm Phật cho nên họ mới tụng Kinh Địa Tạng và niệm danh hiệu Địa Tạng. Thậm chí có nhiều đạo tràng chuyên tu mà vẫn đề xướng niệm Bồ Tát Quán Âm, niệm Chú Đại Bi, tụng Chú Vãng Sanh. Chúng ta phải biết rằng đây chính là xen tạp.

Tôi nhớ cách đây 8-10 năm, nhiều người niệm Phật nhưng lay Địa Tạng Chiêm Sát Sát Nghi, xem đây như là một phương pháp trợ tu. Đúng thời điểm này, tôi phiên dịch một bài giảng của Hòa Thượng về chủ đề chánh tu và trợ tu. Hòa Thượng nói rằng chánh tu là một câu *“A Di Đà Phật”* và trợ tu cũng là một câu *“A Di Đà Phật”*, chánh trợ như nhau, không hai không khác.

Trả lời câu hỏi này, Hòa Thượng nói: **“Nếu bạn phát tâm từ bi vì tất cả chúng sanh đọa lạc ở nơi ác đạo mà tụng Kinh siêu độ thì việc này là rất tốt còn nếu như chính mình chuyên tu Tịnh Độ thì không cần thiết. Vào triều đại Càn Long, pháp sư Từ Vân Quán Đảnh trong chú giải Kinh Quán Vô Lượng Thọ Phật đã nói với chúng ta rằng tiêu trừ nghiệp lực tốt nhất, thù thắng nhất chính là cung kính trì niệm một câu A Di Đà Phật.**

“Ngài nói rằng người mà nghiệp chướng sâu nặng đến nỗi tất cả các Kinh điển, các sám pháp đều không còn hiệu lực nữa thì sau cùng vẫn còn một câu Phật hiệu này để cứu giúp.”

Hòa Thượng có lần nhắc đến pháp sư Oánh Kha. Pháp sư từng hỏi đại chúng rằng có cách nào để giúp ông thoát khỏi địa ngục vì ông là người tu nhưng lại phá giới, phạm trai. Đại chúng nói rằng đó là pháp niệm Phật. Thế là ông dùng ba ngày ba đêm niệm Phật. Phật A Di Đà xuất hiện và cho ông biết rằng ông còn 10 năm dương thọ nhưng ông từ chối tuổi thọ này. Ông sợ rằng người phóng túng như ông thì sống thêm ngày nào sẽ tạo tội nghiệp thêm ngày đó nên ông mong muốn đi ngay với Phật. Phật đồng ý và nói ba ngày nữa sẽ vãng sanh.

Đúng ngày, đúng giờ, ông đã ra đi. Ông là người tu hành mà phạm tội cực trọng nhưng nhờ vào câu **“A Di Đà Phật”** mà ông được cứu. Cho nên cách tiêu trừ nghiệp chướng tốt nhất cho người nặng nghiệp là cung kính niệm **“A Di Đà Phật”**. Hòa Thượng tiếp lời: **“Người lỡ tạo tội ngũ nghịch thập ác thì chỉ cần lúc trút hơi thở cuối cùng, đầu óc họ thật rõ ràng, chân thật sám hối thì một câu A Di Đà Phật sẽ giúp họ vãng sanh.”**

Chỉ nhờ một câu **“A Di Đà Phật”** chuyên tu một đời mà Hòa Thượng Hải Hiền, một lão nông tu hành không biết chữ, có thể biết trước giờ ra đi, lưu lại toàn thân xá lợi. Ở Việt Nam cũng có hai vị thiền sư lưu lại toàn thân xá lợi là Ngài Vũ Khắc Minh và Ngài Vũ Khắc Trường tại chùa Đậu, Hà Tây. Điều này cho thấy định lực của việc tu hành có thể khiến thân thể hữu cơ của con người vốn dễ dàng tan rã lại có thể được giữ nguyên vẹn.

Nói đến sự thù thắng của một câu **“A Di Đà Phật”** thì phải kể đến cụ bà mà các anh em trong Hệ Thống vừa tham gia trợ niệm. Con cháu cho biết rằng tuy cụ không thể hiện mình là một người tu hành nhưng cả đời cụ sống rất thiện lương, chưa làm mất lòng ai bao giờ, chưa bao giờ mắng ai một lời. Ngày cụ mất, camera trong nhà liên tục báo tín hiệu có người xuất hiện và di chuyển theo tín hiệu được báo. Ngày hôm sau, khi kiểm tra camera, tất cả mọi người ai cũng ngỡ ngàng khi thấy một cảnh tượng hết sức là thù thắng. Camera đã ghi lại hình một đóa hoa sen sáng rực bay tới bay lui.

Hòa Thượng nói tiếp: **“Nếu người bị tai biến khiến ngớ ngẩn thì không còn cách gì. Đây là nghiệp chướng hiện tiền!”** Tuy nhiên, cũng có một kỳ tích xảy ra ở Nam

Định nhờ vào câu “**A Di Đà Phật**”. Có một ông cụ lúc bình thường sống rất thiện lương, tuy nhiên, ông không phải là người tu hành. Sau khi ông bị tai biến và hôn mê khoảng hơn nửa tháng. Bản thân tôi cũng chú nguyện hồi hướng cho ông. Con dâu và con trai nỗ lực niệm Phật chuyên cần bên cạnh ông trong nhiều ngày thì ông tỉnh lại. Sau đó ông niệm Phật và nhẹ nhàng ra đi.

Trên đây là những câu chuyện có thật cho nên chúng ta phải tin vào một câu “**A Di Đà Phật**”. Chúng ta nên tự hỏi rằng vì sao một vị đạo cao đức trọng như Hòa Thượng Tịnh Không mà cả đời Ngài trong suốt 70 năm từ khi xuất gia đến ngày vãng sanh, Ngài chỉ chuyên tu, chuyên hoằng Tịnh Độ.

Hòa Thượng từng được hỏi rằng: “*Sự giải ngộ trong lý Thiền của Ngài rất hay và Ngài giảng Thiền rất hay, vì sao Ngài không tu Thiền?*” Hòa Thượng nói rằng: “*Tôi giảng Thiền là để cho người có căn tánh tu Thiền nghe còn căn tánh của tôi chỉ phù hợp với Tịnh Độ*”. Chúng ta nghĩ mà xem, căn tánh như Ngài mà Ngài nói rằng chỉ hợp với Tịnh Độ, vậy căn tánh của chúng ta có dám vượt hơn không?

Hòa Thượng trong lần giảng Kinh Vô Lượng Thọ lần thứ 10 từng hỏi chúng ta rằng: “*Bạn có đủ can đảm để suốt cuộc đời này chỉ niệm một câu A Di Đà Phật không?*” Ban đầu phiên dịch câu nói này, tôi ngạc nhiên rằng chẳng lẽ việc này khó đến vậy sao nhưng càng về sau, tôi mới nhận ra rằng không dễ dàng để chỉ niệm một câu “**A Di Đà Phật**”.

Có lần, tôi dành suốt hai giờ đồng hồ để chia sẻ với các đồng tu cùng một nội dung này. Tuy nhiên, đến cuối buổi chia sẻ, câu hỏi các đồng tu đưa ra vẫn là: “*Niệm Phật có kèm trì chú vãng sanh được hay không?*” Người đặt câu hỏi đã không hề lắng nghe nội dung của buổi chia sẻ mà họ chỉ chấp trước vào những gì họ đang làm.

Họ mong ngóng hỏi cho bằng được rằng họ làm như vậy có đúng không còn những lời khuyên dạy thì họ không nghe. Câu chuyện này cho thấy để có thể chuyên tâm tin sâu vào một câu “**A Di Đà Phật**” một cách không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn là việc rất khó.

Câu hỏi thứ hai: “*Kính bạch Hòa Thượng, con thấy có Phật thất vãng niệm 10 tiểu chú (Thập Chú trong Kinh Lăng Nghiêm) và các chú khác. Như vậy có phải là xen tạp không ạ?*” Thường thì các trưởng đạo tràng nghĩ thế nào thì họ sẽ dẫn đại chúng đi theo như vậy. Sự chấp trước này rất khó để thay đổi.

Hòa Thượng trả lời thẳng thắn rằng: “**Đây chính là xen tạp. Lòng tin không đủ nên mới xen tạp những thứ này. Đối với bạn đích thực sẽ có chướng ngại.**” Vì sao có chướng ngại? Vì khi nghiệp chướng chưa hiện tiền mà chúng ta đã xen tạp, vậy thì đến lúc nghiệp chướng, bệnh khổ, chướng ngại khó khăn xuất hiện, chắc chắn niềm tin của chúng ta sẽ bị lay động. Đặc biệt, chúng ta còn có thể bị tác động bởi những người ở ngay bên cạnh mình.

Vài năm trước, khi tôi bị bệnh thập tử nhất sinh. Bệnh rất lạ vì chỉ cần chạm vào nước thì ngay nơi tiếp xúc như thể có hàng ngàn mũi kim châm vào. Suốt mấy tháng tôi không thể tắm được, chỉ thay quần áo bởi cứ nhúng nước là tất cả các lỗ chân lông đều là mỗi chiếc kim đang đâm chích. Lúc này mọi người khuyên tôi trì Chú Đại Bi, nhưng tôi chỉ niệm Phật, không thay đổi phương pháp tu tập của mình và đến giờ tôi đã khỏe trở lại.

Tôi lúc đó thậm chí đã viết một tờ di chúc thỉnh nguyện như sau: *“Cả đời tôi chỉ niệm Phật, nếu một khi tôi chết thì phải theo nghi thức Tịnh Độ mà tổ chức cho tôi. Khi tôi chết, không cần phải khám nghiệm vì tôi biết bệnh của tôi rất nặng, tôi có thể chết bất cứ lúc nào.”* Suốt cuộc đời này, chúng ta chỉ niệm một câu **“A Di Đà Phật”** là một việc tưởng như dễ nhưng lại rất khó vì khi nghiệp chướng hiện tiền, chúng ta dễ dàng thay đổi, nhất là người thân bên cạnh chúng ta tác động thêm. Để giữ vững niềm tin kiên định, không thay đổi, đòi hỏi chúng ta phải thật sự mạnh mẽ.

Câu hỏi thứ ba: *“Kính bạch Hòa Thượng, ở Cư Sĩ Lâm Xinh-ga-po đã Phật thất, vậy con có thể lập bài vị đặt tại niệm Phật đường để cầu siêu cho vong linh người thân được hay không ạ?”* Nhiều người đến dự Phật thất có mong muốn lập bài vị để thỉnh mời vong linh người nhà cũng đến dự. Việc lập bài vị thật ra chỉ là hình thức. Nếu chúng ta tu hành có lực thì những người thân của chúng ta đều sẽ được nương nhờ.

Trả lời câu hỏi này, Hòa Thượng đồng ý rằng nếu đến dự Phật thất thì có thể viết các bài vị: *“Bên cạnh niệm Phật đường của chúng ta có rất nhiều bài vị, cho nên chúng ta ngay trong lúc tu Phật thất, nhất tâm niệm Phật, những vong linh này cũng cùng niệm Phật với chúng ta. Đây là việc làm rất tốt, công đức không thể nghĩ bàn.”*

Đã Phật thất là chuyên tâm niệm Phật suốt bảy ngày. Hành giả đã Phật thất thay phiên nhau niệm Phật suốt ngày đêm. Thời gian nghỉ ngơi cũng thay phiên nhau. Buổi trưa nghỉ 15 phút, buổi tối ngủ 4-5 tiếng. Trong giai đoạn tu Phật thất, chúng ta hướng đến thân quyền, đặc biệt là những người đã mất thì thân quyền cũng được nhờ nếu chúng ta tu hành tốt.

Câu hỏi thứ tư: *“Kính bạch Hòa Thượng, để đối trị với hôn trầm (ngủ gục) và vọng niệm thì phương pháp nào là tốt nhất ạ?”* Phạm phu chúng ta có vọng niệm trùng trùng nên rất nhiều người khổ sở vì lúc nghe Kinh, nghe pháp, tâm thường nghĩ ra chỗ khác. Nếu không nghĩ lung tung thì lại bị cơn buồn ngủ quấy nhiễu.

Hòa Thượng dạy phương pháp để đối trị với hôn trầm và vọng niệm là: *“Phải kinh hành (đi bộ) và lễ Phật. Thông thường trong đạo tràng niệm Phật, xung quanh có khu vực kinh hành nhiều Phật và khu vực tĩnh tọa chỉ tịnh. Khi ngồi tĩnh tọa, chúng ta rất dễ bị hôn trầm và khi bị hôn trầm thì chúng ta dùng cách đi kinh hành hoặc lễ Phật để đối trị. Khi vọng niệm nhiều thì dùng cách tĩnh tọa chỉ tịnh. Chỉ tịnh và thiền định cũng giống như nhau. Do đó, phương pháp thì không nhất định mà chính*

chúng ta phải hiểu cách để điều tiết. Phương pháp nào có hiệu quả thì chúng ta dùng phương pháp đó”.

Nếu chúng ta đến đạo tràng thì chúng ta nên theo cách của đạo tràng, tránh trở nên lập dị. Ở tại gia, nếu sử dụng phương pháp lễ Phật, chúng ta có thể kết hợp với cách thờ cúng các động tác nhún chân, vươn tay và cổ để giúp đối trị với các căn bệnh như đau vai gáy, đau lưng v.v..

Câu hỏi thứ năm: “*Kính bạch Hòa Thượng, con ở trong nhà khi tụng Kinh niệm Phật có cần đánh chuông mõ hay không ạ?*” Nhiều người có cảm giác là phải đánh chuông mõ mới cảm thông đến chư Phật, tuy nhiên, đối với người nghe không quen, thì tiếng chuông mõ khiến họ rất khó chịu, cảm thấy đỉnh tai nhức óc. Có lần tôi nghe một người hàng xóm than phiền về tiếng chuông mõ khiến họ mất ngủ nên từ đó tôi không dùng chuông mõ nữa mặc dù bộ chuông mõ của tôi âm thanh nghe rất hay.

Trả lời câu hỏi này, Hòa Thượng nói: “***Các vị phải nên biết dụng ý dùng chuông mõ để làm gì? Là để mọi người cùng tu tập đều trong một nhịp. Âm thanh, thanh điệu, động tác cùng nhau chỉnh tề để nghiêm trang đạo tràng. Do đó, đánh chuông mõ là khi có hai người trở lên còn nếu như chỉ có một mình thì không cần thiết.***

“***Không phải nói rằng đánh chuông mõ thì Phật Bồ Tát mới hoan hỷ còn không đánh chuông mõ thì Phật Bồ Tát không vui. Chuông mõ là tiết tấu âm nhạc, được sử dụng để giúp đại chúng trong đạo tràng cùng tu tập trong một nhịp, tạo nên một sự đồng nhất.***”

Khi ở nhà, chúng ta dùng chuông mõ đừng để ảnh hưởng đến người khác. Kể cả việc thắp hương cũng phải phù hợp, không làm phiền lòng mọi người. Bản thân tôi không dùng nhang mà chỉ lên đèn là vào thời khóa công phu của mình. Việc tu hành của chúng ta phải thông tình đạt lý, phải vừa đúng pháp vừa không làm chướng ngại, làm phiền người xung quanh./.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!